Beschikking van de President van het Hof

van 30 januari 1959

Procestaal: Duits

ZAAK No. 2-59 R

In de zaak*:

1. de naamloze vennootschap
„NIEDERRHEINISCHE HÜTTE A.G.", te Duisburg,

2. de naamloze vennootschap
„PHOENIX-RHEINROHR A.G., VEREINIGTE HÜTTEN- UND RÖHRENWERKE", te Düsseldorf,

3. de naamloze vennootschap
„GUSSSTAHLWERKE GELSENKIRCHEN A.G.",
te Gelsenkirchen,

4. de naamloze vennootschap
„RUHRSTAHL A.G.", te Witten,

5. de naamloze vennootschap
„GUSSSTAHLWERKE WITTEN A.G.", te Witten,

6. de naamloze vennootschap
„MANNESMANN A.G.", te Düsseldorf,
in de plaats getreden voor de naamloze vennootschappen
„MANNESMANN HÜTTENWERKE A.G."
en „HAHNSCHE WERKE A.G."
(welke uit het handelsregister zijn geschrapt),

7. de naamloze vennootschap
„BOCHUMER VEREIN FÜR GUSSSTAHLFABRIKATION A.G.",
te Bochum,

8. de naamloze vennootschap
„AUGUST THYSSEN-HÜTTE A.G.", te Duisburg-Hamborn,

9. de naamloze vennootschap
„STAHLWERKE BOCHUM A.G.", te Bochum,

10. de naamloze vennootschap
„HÜTTENWERKE OBERHAUSEN A.G.", te Oberhausen,

Verzoeksters,

vertegenwoordigd door mr. W. von Simson

Zaak No. 2-59 R, betrekking hebbende op de zaken Nos. 4 tot 13-59.
vertegenwoordigd door mr. W. von Simson

tegen

HOGE AUTORITEIT VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL,

te Luxemburg,

Verweerster,

vertegenwoordigd door mr. F. van Houten, juridisch adviseur bij de Hoge Autoriteit, als gemachtigde,

De President van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

geeft de volgende

BESCHIKKING

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

Overwegende dat verzoeksters bij verzoekschrift d.d. 27 januari 1959 een vordering in kort geding hebben ingesteld tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de bij het verzoek gevoegde beschikkingen van de Hoge Autoriteit; dat deze beschikkingen, welke gericht zijn tot ieder van de verzoeksters afzonderlijk, haar opdragen, uiterlijk tot 31 januari 1959 een bepaald bedrag te betalen aan het Vereveningsfonds voor Ingevoerd Schroot en dat zij titels van tenuitvoerlegging vormen overeenkomstig artikel 92 van het Verdrag E.G.K.S.;

Overwegende dat verzoeksters verder hebben verklaard „dat zij van plan zijn, beroep in te stellen tot nietigverklaring van de beschikkingen" en „dat de termijn voor het indienen van een beroep tegen bovengenoemde beschikkingen op 15 februari 1959 verstrijkt";

Overwegende dat de partijen, na behoorlijk te zijn opgeroepen, op 30 januari voor Ons zijn verschenen en het verzoek mondeling hebben toegelicht;

Overwegende dat de gemachtigde van de Hoge Autoriteit concludeert tot afwijzing van de vordering en tot veroordeling van verzoeksters in de kosten van het geding; dat hij ter motivering het volgende aanvoert:

„Tot nu toe heeft de Hoge Autoriteit geen maatregelen van tenuitvoerlegging getroffen noch heeft zij het plan opgevat, dit voor het verstrijken van de beroepstermijnen te doen. De voorbereidende werkzaamheden voor dergelijke maatregelen kosten trouwens zoveel tijd, dat geen grond bestaat voor de vrees dat een gedwongen tenuitvoerlegging in de zin van artikel 92 van het Verdrag zal plaatsvinden";

Overwegende dat verzoeksters bij haar vordering persisteren;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT

Overwegende dat verzoeksters zich beroepen op artikel 63, paragraaf 1, van het Reglement van het Hof van Justitie van de E.G.K.S. en aanvoeren, „dat het gevaar bestaat dat de Hoge Autoriteit tot tenuitvoerlegging overgaat, voordat de betreffende ondernemingen haar verzoekschrift hebben kunnen gereedmaken en daarmede het recht hebben kunnen verwerven, een beroep in te stellen bij het Hof van Justitie";

Overwegende dat artikel 63 van het Reglement bepaalt: „Een verzoek ter verkrijging in kort geding van de in de tweede alinea van artikel 39 van het Verdrag bedoelde opschorting kan slechts worden ingediend, indien de beschikking of de aanbeveling van de Hoge Autoriteit ten principale is aangevochten in een eerder of in elk geval gelijktijdig ingediend verzoekschrift";

Overwegende dat het beroep, voor zover op dit artikel gegrond, niet ontvankelijk is, daar verzoeksters de onderhavige beschikkingen niet te voren of tenminste gelijktijdig hebben bestreden door middel van een beroep in de hoofdzaak;

Overwegende dat voorts moet worden nagegaan, of de vordering kan slagen op grond van artikel 64 van het Reglement, hetwelk als volgt luidt:

„Een verzoek tot opschorting van de gedwongen tenuitvoerlegging van een beschikking van de Hoge Autoriteit waarbij

geldelijke verplichtingen worden opgelegd, kan worden ingediend, zodra er reden is te vermoeden, dat gedwongen tenuitvoerlegging der beschikking te verwachten is";

Overwegende echter dat zelfs niet is bewezen dat met de voor de gedwongen tenuitvoerlegging vereiste voorbereidende maatregelen reeds een aanvang is gemaakt, zodat van een gemotiveerde vrees dat een gedwongen tenuitvoerlegging zal plaatshebben, geen sprake kan zijn; dat de vordering derhalve ook dan niet ontvankelijk is, wanneer wordt aangenomen dat zij op artikel 64 berust;

Overwegende dat volgens artikel 60 van het Reglement de in het ongelijk gestelde partij in de kosten moet worden veroordeeld;

Gelet op de artikelen 39 en 92 van het Verdrag E.G.K.S., artikel 33 van het Statuut E.G.K.S. en artikelen 60, 63 en 64 van het Reglement van het Hof van Justitie,

De President van het Hof van Justitie

Recht doende,
Verklaart de vordering niet ontvankelijk;
Veroordeelt verzoeksters in de kosten.

Aldus door de President van het Hof gewezen en ondertekend te Luxemburg op dertig januari negentienhonderd negenenvijftig.

De plv. Griffier,
H. J. EVERSEN

De President,
A. M. DONNER